

EEN SOMSEN-OMA ALS TRUCKER

door Chris Somsen [1382]

Op zondag 10 juni 2001 werd 'oma' Somsen uit Slagharen, Hennie Somsen-Schatberg [1348], 75 jaar.

Op zich zelf is dit al een zeer heugelijk feit.

Maar voor Hennie Somsen werd deze verjaardag een bijzondere verjaardag.

Hennie Somsen is al heel lang liefhebster van alles wat met vrachtauto's en transport te maken heeft.

Haar man en zonen zijn geruime tijd werkzaam of werkzaam geweest op de vrachtauto.

Bernard 'opa' Somsen [1347] heeft in de beginjaren van het Ponypark -nu attractiepark Slagharen - veel rondgereisd met de Shetland Show.

Als Hennie op vakantie gaat is de eerste foto die ze maakt niet van de omgeving of het hotel, maar van een grote Scania die ook staat te wachten voor de boot naar Ameland.

'ik heb nu toch wel kriebels'

Ze vindt het prachtig om mee te gaan op de vrachtauto en zegt dan vaak met een diepe zucht: *'als ik jonger was dan zou ik nog wel een rijbewijs willen halen'*.

Haar kinderen vonden haar 75^e verjaardag dan ook een mooie gelegenheid om iets speciaals voor haar te regelen.

Op 9 juni 2001 kwamen alle kinderen en kleinkinderen 'toevallig' tegelijk op visite. Om lekker achterthuis van de zon te genieten, dacht oma.

Maar om half drie werd oma meegenomen naar Hoogeveen.

Daar stond een grote vrachtauto klaar en Hennie dacht: 'O leuk ik krijg een rondrit aangeboden'.

De grote L op de vrachtauto voorspelde echter dat er nog meer mogelijk was dan alleen rondgereden worden.

Na afscheid genomen te hebben vertrok de lestruck met Hennie, instructeur, en cameraman naar een rustig en ruim plein.

'Nu moet het dan maar eens gebeuren', zei de instructeur en stapte achter het stuur

vandaan om plek te maken voor 'Hennie Somsen. En zoals Henk Wijngaard zo mooi zingt: *De truck ging naar voren, de truck ging naar achter, overal waarheen ze wou.*

Na deze les volgde nog een rondrit, die via haar woonplaats Slagharen eindigde bij haar man, kinderen en kleinkinderen, die in Hoogeveen gespannen stonden te wachten.

Hier ontving zij een **certificaat** als bewijs dat zij zelf gereden had. Wel werd er bij vermeld dat het certificaat geen bewijs van rijvaardigheid is. Hierna keerde de gehele familie weer huiswaarts om zondags bij de koffie nog uitgebreid na te praten.

Ook Oma kan nu een duit in het zakje doen daar waar het gaat om de spannende verhalen met veel PK's, kilometers asfalt, ballen gehakt, koffie en zware shag. ■

Foto's Chris Somsen